

Ellinor Markaskard: Nær-døden opplevelser

Referat av medlemsmøtet i NPS den 15. november 2012
ved Solveig Austvold

Kveldens foredragsholder var Ellinor Markaskard. Hun er utdannet klinisk sosionom, og har mange års erfaring med forskjellige terapiformer: individuell terapi, gruppeterapi, kunstterapi med fire års utdanning i Danmark. Bodydynamisk analyse, en kroppsorientert psykoterapeutisk form med fire års utdanning i dette også. Hun har arbeidet i Helse og sosialetaten i over 20 år som leder, terapeut, konsulent og institusjonssjef.

Hun har etter sine nær-døden-opplevelser også skrevet en bok om sine erfaringer, og har blitt informert av noe hun beskrev som skikkelser, tre stykker som på en måte var sammenhengende da hun befant seg på andre siden av det vi kaller døden, og de sa at det blir flere bøker etterhvert.

Hun bruker mange redskaper i sitt arbeide nå som terapeut, som samtaler, drømmer, Tarot, klarsyn, regresjons-terapi og kunstterapi, og hun holder også kurs i selvutvikling.

Ca. 40 mennesker hadde møtt fram til kveldens foredrag, interessert i å høre om emnet. En svært entusiastisk forsamling. Ellinor begynte med å fortelle om sine to viktigste nær-døden-opplevelser. Én da hun var ca. 7 år og holdt på å drukne, og én i 1979 da hun skulle ha en operasjon og fikk curasitgift i anestesien ved et uhell på sykehuset. Og hun tilføyde at om noen hadde spørsmål underveis var det i orden. Spørsmålene kom øyeblikkelig i

Parapsykologiske Notiser Nr.75/2013

Ellinor Markaskard

hopetall fra forsamlingen, så det var ikke greit for foredragsholderen å få sagt noe som helst av det hun hadde på hjertet.

Leder Kjell Arne Lie måtte etter en god stund på en diplomatisk måte henstille de som hadde spørsmål om å vente til etter pausen, så hun fikk ro og tid til å fremføre det hun var invitert for å gjøre.

Hun begynte å beskrive levende om hvordan hun befant seg oppunder taket mens kroppen hennes, som lå på operasjonsbordet, også på et vis mottok informasjon på cellenivå av det som ble

sagt av de som befant seg i og utenfor operasjonsrommet, alt mens hun var erklært død i 27 min. Alle hennes egne sanser – syn, hørsel og følelse – var på en måte koblet sammen til en enhet der hun hadde sin bevissthet oppunder taket.

Det hun hadde opplevet (som var mye likt det som er kjent via bøker om emnet), presiserte hun var hennes personlige erfaring, og at overgangen til den andre siden kanskje var annerledes for andre.

Det hadde tatt lang tid for henne å venne seg til tanken på å være en som snakket om noen eksistens etter denne fysiske inkarnasjonen, for som hun fortalte, var hun født og oppvokst i en akademikerfamilie der man bare godtok ting som kunne verifiseres vitenskapelig, og livet var her og nå, punktum.

Likevel hadde hennes sanser blitt skarper i ettertid og hun fikk av og til

informasjon om tilværelsesplan utenom vår fysiske verden. Men som hun også fikk vite av mens hun var «død», var det svært viktig å få menneskene til å forstå at det finns flere vibrasjonsplan, og at enhver befinner seg på det planet av frekvens som passer til vedkommendes utvikling, mens vi samtidig er forbundet på det åndelige planet som levende vesener. I min fars hus er det mange rom, som en klok mann engang uttalte for et par tusen år siden.

Hun konkluderte med at jo mer hun fikk vite, og leste seg til, jo flere spørsmål var det som hun manglet svar på.

Etter foredraget ble det mange spørsmål, og noen fortalte om sine egne paranormale opplevelser. Det ble en meget informativ og tankevekkende kveld.